

С. Не е нужно: защо то правяъ безъ да ме подсъ-
ти нѣкой.

От. Слѣдователно станжло тые обичай. И можешъ
да речешъ, имамъ обичай да се миѣ секъ утринъ. И е
прилично на чистотѣтъ и благочиніето, и е добръ обичай. Еще
като удари часовника тры часа, земжшъ си книгѣтъ, и о-
тивашъ въ училището, ако и никой да те неподсъщъ. Това о-
бичай ли е?

С. Да, защото секи день го правяъ.

От. Днесъ ако облечешъ хубавитѣ си дрехи, чи ще го-
щавами пріятели, това обичай ли е? и можешъ ли да ре-
чешъ имамъ обичай кога пладнувами да се обличжмъ въ
доброто си облѣкло?

С. Любезный отче, требъ ли секи день да обличжмъ
доброто си облѣкло?

От. Не, сыне мой, нѣ само днесъ: защо то секи
день негощавами пріятели.

С. Затова пито обичай се зве.

От. Имашъ правдѣ, защо ако правимъ нещо само вед-
нашь, или рѣдко, това не се зве обичай: Нѣ като правимъ
нѣщо секи день, или често, то е обичай. Азъ видяхъ чело-
вѣкъ секога да се смѣе като говори, другъ пакъ се каш-
ли преди да продумъ. Това нужно ли е?

С. Не, защо можи нѣкой да говори безъ да се
смѣе: и безъ да кашли.

От. Нѣ они толкова имаха обичай на това, щото
не чувствуважъ като го правяжъ. Това прилично ли го
имашъ или не?

С. Неприлично е?

От. Слѣдователно, добръ ли е, или лошъ този обичай.

С. Наистина: и отъ такива обичаи требъ съкой да
се пази.